

ΣΙΔΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Τ.

Τύπος, σιλουέττα, ντύσιμο απόδοδοντα εντύπωσιν «έξολ σόμπρ» Υψηλή, λεπτοφυής, με όφρατα μαύρα μάτια που φανερώνουν εμφυτη εὐγένεια και βαθεία έξουλιάδα. Όταν τήν γνωρίσει κανείς ανυλαμφάνεται τήν χαλογενιά της και πράγματι άνήκει σέ ένδοξη οικογένεια τής Έπαναστάσεως. Υπό κοσμικήν έξοψιν άνήκει στήν μοναδική τής παλαιάς Αθήνας και τώρα συγκυταλέγεται μεταξύ των ολίγων που δέν χαράθωσαν να προσαρμοσθούν με τήν φρενιτωδή και πανζουρλιστική κατάσταση τής νέας Αθήνας. Γι' αυτό παραμένει ως επί τῶ πλείστον στήν Άγγλία και όταν εἶνε εἰδώ καταρτίζει στήν μαγευτικήν οικογενειακήν έξαυλιάν της στόν Πόρο όπου εἶ περιτροπής φιλοξενείται στί εκλεκτόν και άριστοκρατικόν έχει μείνη ακόμη στάς Αθήνας.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Από τά πλέον εὐχάριστα άπογεύματα τήν παρελθούσαν Παρασκευήν παρά τή κ. Ζ. Γεωργαντιή προς τιμήν του παρεπιδημόντος διαπρεπούς Γάλλου καθηγητού κ. Ντριώ και τής συμπαιθεσάτης συζύγου του.

— Ένα «έντεριέρ» σπιτιού ιδιαίτερας συγκρατητικόν, διάκομος καλαισθήτος, σιωπηλός, που φανέρινε εκλεκτό γούστο. Παλαιά λεπτοεργασμένα βαθύχρωμα έπιπλα που έσυντονίζοντο με κάτι βιόλες μενεξελιές που έσκυβαν μεγαλοχολικά τό κεφάλι τους.

— Μεταξύ των παρευρεθεισών ή κ. Άρχυροπούλου, ή κ. Λάππα, ή κ. Αεοντοπούλου τής οποίας ή φωσφορίζουσα όμιλία ήτο άληθινή απόλαυσις. Η δισ Δ. Τοιτάζη μία έξαιρετική κομψή εμφάνισις. Η κ. Παπαγιαννοπούλου με τουαλέτα μπλέ-περβάν. Η κ. Β. Κολοκοτρώνη σφοδριστή με λευκήν άμφιεσιν.

— Αί χαροποιαικά συγκεντρώσεις στήν ήμεροσιν διάταξιν, ίδιως τό Ραμί έχει φανατικούς διασώτες και θασασπίδες. Μεταξύ των κυριωτέρων τής παρελθούσης έβδομάδος παρά τή κ. Γ. Διαμαντοπούλου. Αί κομψά παικτεριά διαμορφοσμένες σε μικρά τραπέζια είχαν ως φόντο τον όνειρωδό άντιομένο διάκοσμον τής σέρας. Μεταξύ των παικτριών συγκυταλέγοντο ή κ. Σωτηροπούλου τουαλέτα πράσινή κρέπ-μπανζό. Η δισ Α. Τριανταφυλλιά τουαλέτα μπλέ-περβάν. Η κ. Σταθούλου λευκή και μαύρη. Η κ. Ν. Άποστολίδη τουαλέτα χαριτωμένη από Παριζιάνικο ύφασμα κόν-ντε-ποντόν σε χρώμα μπουά-ντε-ρόζ εν συνδυασμώ ζωρέζετ έμπριμέ. Η κ. Καλκοκορέη τουαλέττα κομφοτάτη μπλέ ρουά ζωρέζετ.

— Κατά Τρίτην δεξίωσις Ραμί παρά τή κ. και τῶ κ. Αλ. Δημητριάδη ή οποία προς τό βράδυ μετατρέπεται σε χορευτική.

— Θάυμα χάριτος ή δισ Έφη Δημητριάδη με τουαλέτταν ζωρέζετ λευκή κεντημένη με πολύχρωμα άνθη του άγρού. Σάν φρεσκοκομμένο τριαντάφυλλο ή δισ Νένα Χαρισιάδη εκ Ρουμανίας τουαλέττα ρόζ κερατάγκα γαυρισμένη με άπειρα κλόδ από ρόζ ζωρέζετ. Έκτάτως νόστιμη ή δισ Νένα Δημητριοπούλου τουαλέττα κρέπ-σαντέν μαύρη και κόκκινη.

— Τήν Πέμπτην παρά τῶ κ. και τῆ κ. Κυμ. Τριανταφυλλού ή ητήσια μοναχική επίδειξις των μαθητριών και μαθητών. Έχουν σταλή προσκλήσεις σε πολλά έπίλεκτα μέλη τής Αθηναϊκής κοινωνίας.

— Το κυριώτερον κοσμικό γεγονός τής παρελθούσης εβδομάδος ήτο ή προέμερα του «Πειραμοσ». Τί τουαλέττες όνειρωδες, πόσες σιλουέττες άπερίγραπτες, σύνολα παριζιάνικα! Μία ματιά στήν πλατεία, διακρινόμεν ως όρκοκροσφο σιλουέτα και σύνολον τήν δίδα Μαρία Άντωνοπούλου, ένα έμφυχο φγγοφυρι με τουαλέττα βαθύχρωμη και μία κάλ θαυμασία μοντέλλο της Λανβέν από μαλακό ταρτά σε χρώμα μπουά-ντε-ρόζ. Σεχωριστές εμφανίσεις λόγω κομφοτήτος και τουαλετιών ήσαν ή δισ Δώρα Τοιτάζη, ή κ. Πετρίδη, ή δισ Χατζανέστι.

— Αί τουαλέττες τής κ. Κοτοπούλη έξεκαλοουθούν ν' άποτελούν θέμα ζωηράς συζητήσεως στους κοσμικούς κύκλους.

Στήν πρώτην πράξι τουαλέττα λευκή και ρομπινόν, ένα σύνολον άριστοτεχνικότατον.

Στήν δευτέρα πράξι τό ιδανικότερο λευκό φόρεμα που μπορεί να φαντασθή κανείς λόγω συνδυασμού και χούπ, σαν ένα πελώριο λευκό και άσημέριο λουλοδδι ως συμπλήρωμα μία έσάρτα, σαν ένα σύννεφο από ρόζ τούλλα.

Στήν τρίτην πράξι τό πλέον επιτυχημένο φόρεμα σπόρ που μπο-

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Άπέραντα νεκροταφεία. Δώρη και πεσκέσια προς τους νεκρούς. Οι δέκα βασιλείς του Άδου. Έπιτάφιοι τελεταί. Έξήντα χιλιάδες δολάρια ύπέρ των ψυχών! Έξορμισμοί των πνευμάτων.

Ό προς τους νεκρούς σεβασμός των Κινέζων καθώς και αι τελεταί, τάς οποίας συνειθίζουν να κώνουν ύπέρ αυτών, εἶνε πράγματι, από τά περιεργότερα πράγματα του κόσμου. Διά τους νεκρούς των οι Κινέζοι διαθέτουν περισσότερον χώρον άπ' όσον χραιζέζεται. Γι' αυτό στήν Κίνα δέν ύπάχουν μικρά νεκροταφεία, όπως τά ίδια μας, άλλα όλόκληρα πεδία με δένδροστοιχίας και λόφους και ναούς!

Όλόκληρος ή Κίνα εἶνε, μπορεί να πῆ κανείς, ένα άπέραντο νεκροταφείο!...

Ό πένθος για τους νεκρούς διαρκεί στήν Κίνα επί μακρόν χρόνον. Μάλιστα ή διάρκεια αυτού κανονίζεται αναλόγως τής βαθμότης τής συγγενείας προς τους νεκρούς. Τοιουτοτρόπος ένας υίος θά πένθει επί τρία έτη για τον θάνατον του πατρός ή τής μητρός του! Κατά τό χρονικόν αυτό διάστημα όφείλει να καταθέθῃ όλα του τά αξιώματα, αν έχη τοιαύτα!...

Τό έθιμον αυτό τό ίδιους ο Κομφουκιος, ο όποιος αναφέρει σχετικώς τά εξής: — «Όπως τό παιδί φέρεται γεννηθέν, επί τρία έτη, εις τάς αγνάλας των γονέων του, έτσι και αυτό πρέπει να πένθει επί τρία έτη γι' αυτούς όταν αποθάνουν!»

Για τους νεκρούς αναγινωσκονται προσευχαί και ψάλλοντα τραγούδια καθ' όλον τό έτος, εις πολλάς δε περιπτώσεις τελούνται δι' αυτούς και θυσιαί!

Αί ειδικαί όμως τελεταί διά νεκρούς γίνονται κατά τά μέσα του έβδομου κινεζικού μηνός.

Κατά τήν περίοδον αυτήν ψάλλονται προσευχαί εις τάς παγόδας και τους ναούς και κώνονται χάριται άπομνημόσεις διαφόρον αντικειμένων, τά οποια νομίζουν ότι χραιζάονται τά πνεύματα των νεκρών, δηλαδή ένδύματα και υποδήματα για να στολίζονται, άρώματα για να τά οσφραίνωνται, φαγητά για να καταπαύουν τήν πείναν των, πρό παντός δέ χορμητα, για να εξαγορεύουν με αυτά τήν έννοιαν των φυλάκων του Άδου!...

Κατά τήν φαντασικήν πίστιν του Κινεζικού λαού, ύπάχουν στον Άδη δέκα βασιλείς, πρό των οποίων έκαστος νεκρός θά δώρη λόγον των έπιγειων πράξεών του, προτού εισχωρήσῃ εις τό Φευχού, τόν οφανάον.

Ιδιαίτεροι προσευχαί γίνονται επίσης για τίς ψυχές εκείνων, οι όποιοι δέν έχουν συγγενείς. Έσχατως καταβλήθησαν εις τους ιερείς τής Σαγκής ύπό του λαού 60,000 δολάρια, για να προσευχθών ύπέρ των ψυχών όλων εκείνων των άγνωστων που άπέθαναν άστειοι, πειναλαιοι, άλήτες, χωρίς συγγενείς και φίλους.

Επίσης για τας ψυχές εκείνων που επήγησαν κώνουν κάλιν ιδιαίτεραν τελετήν. Κοσμούν λέμβους και πλοίαρια, με χάριται, πολύχρωμα φαναράκια και σημαίας, φορτώνων αυτά με τροφάς και άλλα είδη, τούς βάζουν φωτιά και τά αφήνουν έρημα εις τάς θαλάσσας και τους ποταμούς, να καούν και να διασκορπισθῇ παντού ή τέφρα των.

Οραιότερες εἶνε επίσης ή τελεταί που γίνονται επί των τάφων των νεκρών. Αί τελεταί αυτές εἶνε θρησκευτικαί και ο ιερεύς εμφανίζεται πρό του πλήθους φορών φοκαλιάν προσοπίδα διά τής οποίας έχει — όπως πιστεύουν — τήν δύναμιν να έξορκίσῃ τά πνεύματα.

Κατά μήκος των τάφων στήνον επίσης σκηνάς, έντός των οποίων κολώνται άκόνες, βιβλιάρια με προσευχές, χάριται ένδυμασία και μία άλλα πράγματα χρήσιμα διά τας τελεταίς.

Τό έσπερας άνάπτοιτα χοροφάναρα πολύχρωμα και τό θέαμα εἶνε γραφικώτατον.

Στάς τελεταίς αυτές συγκεντρώνεται άπειρον πλήθος. Εἶναι όμως τόσοσ ο σεβασμός προς τους νεκρούς ώστε ούδέποτε συνέβη κατ' αυτάς τό ελάχιστον έκτροπον.

Περίγηγις

ρεί να διανοηθῇ ή πλέον κοκέττα γυναίκα, από κρέπ-ντε-σιν άσημένιο' ως μόνο γαρνιρίσμα μία ζώνη από δικτυωτό βαθύχρωσο και τέλειες ίδιες.

Στήν τεταρτην πράξι μία τρισχαριτωμένη τουαλέττα από κρέπ μεταξωτό χρώμα μενεξελί.

— Αί τουαλέττες τής κ. Λούη φανέριναν ανώτερον σχολήν, γούστο εκτελέσεως, έμιννεύσεως. **Η Μονταίν**